

УДК: 343.12+343.143

ОРГАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧОГО З ПІДРОЗДІЛАМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ КОРИСЛИВО- НАСИЛЬНИЦЬКОГО СПРЯМУВАННЯ

Шендрик Владислав Володимирович,

завідувач кафедри оперативно-розшукової діяльності та розкриття злочинів факультету
№ 2 Харківського національного університету внутрішніх справ, просп. Льва Ландау, 27,
м. Харків, 61080, Україна
e-mail: shendrikvlad@ukr.net
<http://orcid.org/0000-0002-8967-7223>

Ценов Дмитро Миколайович,

здобувач Харківського національного університету внутрішніх справ,
просп. Льва Ландау, 27, м. Харків, 61080, Україна
e-mail: tsen0v@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-7014-6377>

Мета. Метою дослідження є вивчення досвіду взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування та визначення заходів покращення такої діяльності. **Методика.** Методика включає детальний комплексний аналіз та узагальнення наявного науково-теоретичного матеріалу із піднятої проблематики на основі якого робляться обґрунтовані світоглядні висновки та рекомендації щодо розкриття сутності досліджуваних понять. **Результати.** На основі систематизованого матеріалу та аналізуючи сучасний стан взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування, маємо на меті привернути увагу та спонукати до глибшого вивчення цієї проблеми теоретиками та практиками. **Наукова новизна.** Зважаючи на те, що форми взаємодії в правоохоронній діяльності зараз перебувають в активній фазі реформування їх правових і організаційних основ, а ефективна протидія злочинам корисливо-насильницького спрямування потребує комплексного застосування сил, засобів і методів правоохоронних органів, організація взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування обумовлює необхідність подальшого докладного наукового осмислення та удосконалення. **Практична значимість.** Результати дослідження спрямовані на необхідність осмислення проблем, які виникають в процесі взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування та сприятимуть підвищенню ефективності такої діяльності.

Ключові слова: організація взаємодії, слідчий, підрозділи кримінальної поліції, досудове розслідування, злочини корисливо-насильницького спрямування.

V. V. Shendrik

Head of the Department of Operative Investigative Activity and Disclosure of Crime Faculty No. 2 of
Kharkiv National University of Internal Affairs, avenue. Lev Landau, 27, Kharkiv, 61080, Ukraine
e-mail. shendrikvlad@ukr.net,

D. M. Tsenov

Applicant of the Kharkiv National University of Internal Affairs,
avenue. Lev Landau, 27, Kharkiv, 61080, Ukraine
e-mail. tsen0v@ukr.net

ORGANIZATION OF THE INTERACTION OF SUCCESSFUL SUBSIDIZATIONS OF CRIMINAL POLICE UNDER THE DEFENSE INVESTIGATION OF CRIME USE-VIOLENT COURT

Purpos. The purpose of the study is to study the experience of interaction of the investigator with the units of the criminal police during the pre-trial investigation of the crime of mercenary-violent targeting and the definition of measures to improve such activities. **Methodology.** The methodology includes a detailed comprehensive analysis

and synthesis of available scientific and theoretical material on the raised issues, on the basis of which grounded worldview conclusions and recommendations on disclosure of the essence of the studied concepts are made.

Results. *On the basis of the systematized material and analyzing the current state of interaction between the investigator and the units of the criminal police during the pre-trial investigation of the offenses of a mercenary-violent direction, we aim to attract attention and encourage a deeper study of this problem by theorists and practitioners. Originality.* *Given that the forms of interaction in law-enforcement activities are now in the active phase of reforming their legal and organizational framework, and effective counteraction to the crimes of selfish-violent direction requires the integrated use of forces, means and methods of law enforcement, the organization of the interaction of the investigator with the units of the criminal police during pre-trial investigation of crimes of selfish-forcible direction causes the necessity of further detailed scientific comprehension and improvement.*

Practical significance. *The results of the study are aimed at understanding the problems that arise in the process of interaction between the investigator and the units of the criminal police during the pre-trial investigation of the offenses of a mercenary-violent direction and will enhance the effectiveness of such activities.*

Key words: *organization of interaction, investigator, units of criminal police, pre-trial investigation, crimes of selfish-violent direction.*

Постановка проблеми. На підставі аналізу теоретичних поглядів учених та емпіричного матеріалу з'ясувати стан взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування та визначення заходів покращення такої діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Взаємодія оперативних підрозділів розглядається переважно в контексті фундаментальних наукових досліджень загальних та окремих проблем удосконалення організації й тактики ОРД. Особливостям взаємодії оперативних підрозділів кримінальної поліції України з іншими суб'єктами протидії злочинам присвячені праці більшості сучасних українських учених.

Потрібно, зокрема, відзначити, докторські дослідження К.В. Антонова, І. О. Воронова, В. Я. Горбачевського, О. Ф. Долженкова, В. П. Захарова, І. П. Козаченка, Д. Й. Никифорчука, В. Л. Ортинського, Ю. Ю. Орлова, М. А. Погорецького, В. Д. Пчолкіна, М. Б. Саакяна, О. П. Снігерьова, І. Ф. Хараберюша, М. Л. Шелухіна В. В. Шендрика та ін.

Діяльність підрозділів карного розшуку та важливі аспекти їх взаємодії з іншими підрозділами Національної поліції входили до предмета комплексних досліджень українських науковців, які розглядали окремі напрями протидії злочинності, а також організацію й тактику протидії окремим видам злочинів. Серед них можна виділити кандидатські дисертації С. І. Апухтіна, Г. М. Бірюкова, О. А. Гапона, О. О. Деревягіна, С. В. Діденка, В. В. Зубенка, А. М. Кислого, І. М. Колошка, А. Г. Лісового, С. Б. Мелешева, Б. Ф. Мицака, В. В. Поливоди, В. О. Сілюкова, В. Є. Тарасенка, В. Г. Телійчука.

Як окремий предмет взаємодія оперативних та інших підрозділів ОВС досліджувалася в кандидатських дисертаціях А. А. Глієвого, В. В. Іванова, В. М. Круглого, Є. В. Лузогубенка, М. О. Пестрецова, О. І. Хараберюша.

У різні часи проблеми методики розслідування злочинів, зокрема й корисливо-насильницького спрямування, досліджували: Ю. П. Аленін, Л. І. Аркуша, В. П. Бахін, А. В. Баб'як, В. Д. Берназ, Б. Ю. Бистрицький, А. Ф. Волобуєв, В. А. Журавель, А. В. Іщенко, І. Л. Калімбет, Н. І. Клименко, І. І. Когутич, О. Н. Колесніченко, В. О. Коновалова, В. С. Кузьмічов, П. Н. Курб'як, Ю. А. Кричун, Є. Д. Лук'янчиков, Г. А. Матусовський, В. М. Мельничок, М. В. Салтевський, О. О. Подобний, М. В. Проценко, В. В. Тіщенко, А. В. Хірсін, Г. О. Чорний, В. Ю. Шепітько, Б. В. Щур та інші вчені.

Проте незважаючи на велику кількість наукових праць, у яких знайшли висвітлення різноманітні аспекти та особливості взаємодії між оперативними та слідчими підрозділами Національної поліції, дослідженню проблем взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування не було приділено належної уваги.

Постановка завдання. Вивчення досвіду взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування та визначення заходів покращення такої діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Досвід діяльності підрозділів кримінальної поліції показує, що без комплексного використання всієї системи оперативно-розшукових можливостей неможливо забезпечити ефективну діяльність із протидії вчиненню злочинів.

Однією з умов цього є взаємодія підрозділів кримінальної поліції зі слідчим на всіх етапах документування злочинної діяльності, зокрема під час реалізації матеріалів оперативної розробки, а також на всіх стадіях досудового розслідування.

У той же час аналіз думок науковців та практики сумісної діяльності правоохоронних органів свідчить, що на сьогодні відсутня єдина наукова позиція стосовно поняття і сутності взаємодії. Як наслідок, стан взаємодії вважається таким, що не відповідає вимогам складної оперативної обстановки в багатьох областях нашої держави, зокрема це в повній мірі стосується досудових розслідувань злочинів корисливо-насильницького спрямування.

Спираючись на аналіз емпіричного матеріалу та враховуючи власний практичний досвід роботи в органах Національної поліції, можемо визначити причини такого становища, якими на наш погляд, є:

- відсутність належної нормативно-правової бази, яка регулює взаємодію на всіх структурних рівнях та за напрямками діяльності підрозділів кримінальної поліції;
- неузгодженість організаційних структур підрозділів кримінальної поліції в залежності від області;
- міжвідомчі бар'єри обміну оперативною інформацією;
- відсутність методичних рекомендацій зі здійснення взаємодії;
- недосконалість системи обміну інформацією;
- недосконалість системи управління взаємодією та відсутність відповідних організаційних структур (мобільні, координаційні групи тощо);
- відсутність у діючих нормативних актах механізмів забезпечення здійснення взаємодії.

В рамках нашого дослідження слід окреслити нормативно-правові акти, які є основою взаємодії між слідчим та підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування та проаналізувати окремі з них. В першу чергу, слід назвати КПК України [2], Закони України «Про оперативно-розшукову діяльність» [9] та «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Розділ V) [11], «Про Національну поліцію» [10], Накази МВС України «Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні» [5], «Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України» [12], «Про затвердження Інструкції про організацію та порядок проведення поліцейських операцій з розшуку і затримання озброєних та інших осіб, які вчинили суспільно небезпечне діяння» [8], «Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю» [6], «Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні» [7].

Так, Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні [5] детально регламентує процес організації взаємодії від моменту надходження до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та реагуванні на них (Розділ II) до організації взаємодії на стадії судового розгляду кримінальних проваджень (Розділ XVI).

Позитивної оцінки заслуговує висвітлення в Інструкції організаційних складових при розслідуванні кримінальних правопорушень, учинених проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи (Розділ IX), при розслідуванні дорожньо-транспортних пригод (Розділ X), при розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів (Розділ XI), у сфері

господарської та службової діяльності (Розділ XII), при досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень, учинених членами організованих груп та злочинних організацій (Розділ XIII), при досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень за фактами повідомлення про загрозу безпеці людей, знищення чи пошкодження об'єктів власності, про незаконне поведіння зі зброєю, боеприпасами, вибуховими речовинами (Розділ XIV) та при досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень у сфері використання комп'ютерів, систем та комп'ютерних мереж і мереж електров'язку (кіберзлочинів) (Розділ XIV).

Проте зазначена Інструкція не позбавлена певних недоліків. Наприклад, в ній відсутні рекомендації щодо організації взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування. З метою підвищення ефективності взаємодії в зазначеній сфері, пропонуємо доповнити положення Інструкції окремим розділом під назвою «Особливості організації взаємодії при досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень корисливо-насильницького спрямування».

Окремої уваги заслуговує Інструкція про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю [6]. У цьому спільному міжвідомчому нормативно-правовому акті визначено порядок взаємодії спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України та Служби безпеки України під час виконання покладених на них законодавством завдань у сфері боротьби з організованою злочинністю.

Зокрема, Інструкцією визначено, що основними принципами взаємодії в боротьбі з організованою злочинністю є законність, системність, плановість, розподіл компетенції [6].

На нашу думку, перелік таких принципів доцільно доповнити і такими, як: гласність; науковість; безперервність; маневреність; координованість; спеціалізація; оперативність розгляду і прийняття рішень з питань, що потребують спільного вирішення та забезпечення їх виконання у межах визначеної компетенції; комплексне використання у разі необхідності сил і засобів, які є в розпорядженні взаємодіючих сторін; пропорційність та взаємодія з державними і недержавними органами, громадськими організаціями та населенням.

Також необхідно вказати, що положення цієї Інструкції мають декларативний характер. І хоча злочини корисливо-насильницького спрямування вчиняються здебільшого представниками організованих злочинних груп, на практиці понад 90% працівників оперативних та слідчих підрозділів нічого не знають про наведену Інструкцію та не застосовують її положення у повсякденній оперативно-службовій діяльності [4, с. 207]. Чинниками, які призвели до такої ситуації, є:

- 1) невідповідність Інструкції вимогам сьогодення та неактуальність окремих положень;
- 2) відсутність в Інструкції положень, які б заохочували працівників правоохоронних органів співпрацювати один з одним з метою ефективної протидії організованій злочинності.

Беручи до уваги наведене, вважаємо доцільним наступне:

- 1) на міжвідомчому рівні створити робочу групу з метою розробки нового проекту Інструкції Про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю, який би відповідав вимогам сьогодення та був обов'язковим для виконання всіма правоохоронними органами України, на відміну від теперішнього;

- 2) доповнити вказану Інструкцію положеннями, які б визначали ефективність процесу взаємодії за кількістю викритих, попереджених, розкритих та розслідуваних злочинів і правопорушень корисливо-насильницького спрямування за інформацією, отриманою під час міжвідомчої взаємодії.

Аналіз діючих нормативних актів МВС України дозволяє виявити ряд зобов'язань, покладених на підрозділи кримінальної поліції щодо надання посильної допомоги слідчому під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування. До основних із них варто віднести:

– використання негласних можливостей для одержання інформації, що має значення для розкриття конкретних злочинів корисливо-насильницького спрямування, особиста участь у перевірці такої інформації і реалізації отриманих матеріалів;

– проведення оперативно-розшукових заходів щодо встановлення місць появи злочинних елементів, і в першу чергу злочинців-гастролерів, особиста участь у виявленні і припиненні їхніх злочинних задумів;

– використання негласних можливостей з метою встановлення фактів виготовлення на підприємствах холодної і вогнепальної зброї;

– виявлення схилення підлітків до вживання спиртних напоїв, наркотичних речовин;

– здійснення оперативно-розшукових заходів, спрямованих на запобігання поширення наркотичних речовин, розкрадань їх з об'єктів, де вони виготовляються, переробляються і зберігаються;

– виявлення обставин, що можуть викликати масові безладдя, а також причин і умов, що сприяють здійсненню інших злочинів [4, с. 205].

Т. О. Часова, розглядаючи особливості взаємодії слідчих та оперативних підрозділів, вказує на важливість під час організації взаємодії «правильного» розподілу обов'язків між ними під час призначення та проведення окремих слідчих (розшукових) дій. Автор статті ілюструє це на прикладі огляду місця події. Так, на стадії підготовки до огляду місця події до обов'язків оперативних працівників відноситься: забезпечення збереження об'єктів огляду у «первісному» стані; забезпечення участі понятих у проведенні огляду. До обов'язків слідчого на даному етапі відносяться питання: встановлення сфери спеціальних знань, які необхідно застосувати під час огляду; визначення спеціалістів, які будуть залучені до огляду; необхідність використання під час огляду спеціальних приладів, техніко-криміналістичних засобів фіксації; визначення кількості об'єктів, на яких буде проводитися огляд; визначення необхідності участі в огляді оперативних працівників, а також працівників інших підрозділів [13, с. 4–5].

На нашу думку, таку пропозицію можна взяти на озброєння під час розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування.

На сьогодні форми взаємодії слідчого та працівників оперативних підрозділів можна поділити на нормативно-правові (формальні, процесуальні) та організаційно-тактичні (неформальні, непроцесуальні). Перша форма взаємодії стосується питань: передачі слідчому матеріалів про виявлені шляхом проведення оперативно-розшукових заходів ознаки кримінального правопорушення; проведення слідчим процесуальних дій одночасно зі здійсненням оперативними підрозділами оперативних заходів; проведення оперативно-розшукових заходів у провадженні, в якому не встановлено особу, яка вчинила злочин корисливо-насильницького спрямування; виконання доручень слідчого щодо проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій; здійснення заходів щодо встановлення особи підозрюваного (розшуку) після зупинення досудового розслідування; привід підозрюваного, свідка.

Друга форма взаємодії полягає у безпосередній реалізації функціональних обов'язків слідчих та оперативних працівників у процесі розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування. Вона немає процесуального характеру й зазвичай регулюється відомчими нормативними актами, які передбачають організаційні та тактичні заходи, спрямовані на забезпечення узгодженої та цілеспрямованої діяльності співробітників у межах кримінального судочинства [1, с. 116].

Серед організаційно-тактичних форм взаємодії виділяють: створення слідчо-оперативної групи; використання слідчим результатів оперативно-розшукової діяльності у процесі побудови версій у кримінальному провадженні; спільне планування роботи з розкриття та розслідування кримінального правопорушення; інструктаж оперативних працівників, безпосередньо задіяних у слідчих (розшукових) діях і тактичних комбінаціях чи операціях; взаємний обмін інформацією [3, с. 116–117].

Дослідження практичної діяльності органів Національної поліції дозволило зробити висновок про існування кількох рівнів проблем взаємодії. По-перше – проблеми взаємодії слідчих підрозділів органів Національної поліції України з іншими структурними підрозділами апарату центрального органу управління поліцією, міжрегіональними територіальними органами Національної поліції та їх територіальними (відокремленими) підрозділами, територіальними органами поліції та їх територіальними (відокремленими) підрозділами. По-друге – проблеми

взаємодії оперативних працівників підрозділів кримінальної поліції між собою та іншими службами, яка здійснюється з метою реалізації завдань та цілей оперативно-службової діяльності щодо проведення оперативно-запобіжних заходів на території оперативного обслуговування.

Ефективність взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування може бути досягнута лише при дотриманні ряду умов. Основними з них є:

- визначення взаємодіючих ланок, їхніх завдань і обсягу взаємодії на кожному конкретному напрямку боротьби зі злочинністю;
- чіткий розподіл функціональних обов'язків, визначення форм взаємодії і конкретних виконавців на всіх етапах досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування, роз'яснення поставлених спільних задач;
- забезпечення обміну інформацією, визначення способів і засобів зв'язку між взаємодіючими ланками;
- своєчасне і повне виконання погоджених доручень слідчого;
- чітке маневрування силами і засобами у відповідності до оперативної обстановки, що склалася;
- взаємна допомога і підтримка;
- забезпечення постійного керівництва і контролю за виконанням погоджених (спільних) заходів.

Єдині основи оперативно-розшукової діяльності, використання аналогічних засобів і методів у роботі створюють найбільш сприятливі умови для їхньої ефективної взаємодії.

Виходячи із сукупності всіх розглянутих обставин, представляється доцільним рекомендувати в якості основних і найбільш ефективних наступні форми взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування зокрема:

- спільний аналіз оперативної обстановки, стану боротьби з окремими видами найбільш небезпечних злочинів, і в першу чергу корисливо-насильницького спрямування;
- розробку спільних і погоджених заходів щодо виявлення й усунення причин і умов, що сприяють здійсненню злочинів;
- взаємне використання негласних (конфіденційних) можливостей з метою одержання інформації, що має значення для розкриття та запобігання злочинів, які замишляються чи підготовлюються, а також спільна її перевірка і реалізація.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що проблема організації взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування є складною для вирішення і потребує постійної уваги не тільки з теоретичного боку, але й з боку практики. На нашу думку, тільки комплексний підхід до налагодження взаємодії здатний вирішити низку проблем як теоретичного, так і практичного характеру, які постають перед слідчими та підрозділами кримінальної поліції під час протидії злочинам корисливо-насильницького спрямування.

Зважаючи на те, що форми взаємодії в правоохоронній діяльності зараз перебувають в активній фазі реформування їх правових і організаційних основ, а ефективна протидія злочинам корисливо-насильницького спрямування потребує комплексного застосування сил, засобів і методів правоохоронних органів, організація взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування обумовлює необхідність подальшого докладного наукового осмислення та удосконалення.

Результати дослідження спрямовані на необхідність осмислення проблем, які виникають в процесі взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування та сприятимуть підвищенню ефективності такої діяльності.

Висновки. Проблема організації взаємодії слідчого з підрозділами кримінальної поліції під час досудового розслідування злочинів корисливо-насильницького спрямування є складною для вирішення і потребує постійної уваги не тільки з теоретичного боку, але й з боку практики. На

нашу думку, тільки комплексний підхід до налагодження взаємодії здатний вирішити низку проблем як теоретичного, так і практичного характеру, які постають перед слідчими та підрозділами кримінальної поліції під час протидії злочинам корисливо-насильницького спрямування.

Список використаних джерел

1. Дерев'ягін О. О. Організація і тактика запобігання злочинам підрозділами карного розшуку в курортній місцевості АР Крим (за матеріалами діяльності ГУМВС України в АР Крим) : дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Льв.ДУВС. Львів, 2010. 286 с.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. (зі змінами). URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 27.11.2018).
3. Літвінчук І. С. Методика розслідування злочинів, пов'язаних із умисним випуском на ринок України небезпечної продукції: дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Львів, 2017. 240 с.
4. Пестрецов М. О. Організація і тактика протидії злочинним посяганням на помешкання громадян із застосуванням оперативних комбінацій // Негласні слідчі розшукові дії у кримінальному провадженні та особливості їх проведення оперативними підрозділами ОВС : Додаток до спецвипуску Вісника ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка. 2013. № 1. С. 202–209.
5. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ МВС України від 07.07.2017 №575.
6. Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю : наказ Міністерства внутрішніх справ України та Центрального управління Служби безпеки України від 10 червня 2011 року № 317/235.
7. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : наказ ГПУ, МВС, СБУ, Мін'юсту, Державної прикордонної служби, Міністерства фінансів України від 16 листопада 2012 року № 114/1042/516/1199/936/1687/5.
8. Про затвердження Інструкції про організацію та порядок проведення поліцейських операцій з розшуку і затримання озброєних та інших осіб, які вчинили суспільно небезпечне діяння : наказ МВС України від 09 жовтня 2017 року № 841 ДСК.
9. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII. – Із змінами і доп. станом на 01.01.2017 р. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua> (дата звернення 27.11.2018).
10. «Про Національну поліцію» : Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VIII // Відомості Верховної Ради, 2015. №№ 40-41. с. 379.
11. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю : Закон України від 30 червня 1993 року № 3341-XII. URL : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3341-12> (дата звернення 27.11.2018).
12. Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України : наказ НП України від 06 липня 2017 року № 570.
13. Часова Т.О. Особливості взаємодії слідчих та оперативних підрозділів ОВС під час розслідування злочинів у сфері державних закупівель. *Теорія і практика правознавства*. 2014. Вип. 2 (6). С. 1–11.

References

1. Derevyagin O. O. Organization and tactics of crime prevention by criminal investigation units in the resort area of the Autonomous Republic of Crimea (based on the materials of the GUMVD of Ukraine in the Autonomous Republic of Crimea): dis. cand. lawyer sciences: special. 12.00.09. Lviv, 2010. 286 p.
2. The Criminal Procedural Code of Ukraine of April 13, 2012 (as amended). URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (application date 27.11.2018).
3. Litvinchuk I.S. Method of investigation of crimes connected with intentional release on the Ukrainian market of dangerous products: diss. cand. lawyer sciences: special. 12.00.09. Lviv, 2017. 240 p.

4. Pestretsov M.O. Organization and tactics of counteracting criminal encroachment on citizens' dwellings with the use of operational combinations // Involuntary investigative investigations in criminal proceedings and peculiarities of their conducting by operational divisions of the Ministry of Internal Affairs: Appendix to the special issue of the Bulletin of the Lviv State Pedagogical University. E. O. Didorenka. 2013. No. 1. P. 202-209.

5. On approval of the Instruction on the organization of interaction of pre-trial investigation bodies with other bodies and units of the National Police of Ukraine in the prevention of criminal offenses, their detection and investigation: an order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated 07.07.2017, No. 575.

6. On approval of the Instruction on cooperation between law enforcement agencies in the field of combating organized crime: an order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the Central Department of the Security Service of Ukraine of June 10, 2011, No. 317/235.

7. On approval of the Instruction on the organization of the holding of secret investigative (search) activities and the use of their results in criminal proceedings: Order of the GPO, Ministry of Internal Affairs, SBU, Ministry of Justice, State Border Guard Service, Ministry of Finance of Ukraine dated November 16, 2012 No. 114/1042 / 516/1199/936/1687/5.

8. On approval of the Instruction on the organization and procedure for conducting police operations for the investigation and detention of armed and other persons who committed a socially dangerous act: the order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated October 9, 2017, No. 841 of the DSC.

9. On operational-search activity: Law of Ukraine dated February 18, 1992, No. 2135-XII. - With changes and additional. as of January 1, 2017. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua> (application date 27.11.2018).

10. "On the National Police": Law of Ukraine dated July 2, 2015, No. 580-VIII // Bulletin of the Verkhovna Rada, 2015. No. 40-41. with. 379/

11. On the organizational and legal basis for the fight against organized crime: Law of Ukraine of June 30, 1993, No. 3341-XII. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3341-12> (application date 27.11.2018).

12. On the organization of the activities of the bodies of pre-trial investigation of the National Police of Ukraine: Order of the State Enterprise of Ukraine dated July 6, 2017, No. 570.

13. Chasova T.O. Features of interaction between investigators and operational units of the ATS during the investigation of crimes in the field of public procurement Theory and practice of jurisprudence. 2014. Issue 2 (6). Pp. 1-11.

Надійшла до редакції 12 грудня 2018 р.

